

Prædiken til Påskedag

Matt. 28,1-8

Anden tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne. »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.« Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det.

Matthæusevangeliet 28,1-8

Hvad er det at møde den opstandne mester i live igen?

Trods pinen og døden, soldater og præster, trods svig af en ven?

Det spørgsmål stillede vi nu, da vi sang Lisbeth Smedegaard Andersens salme.

Vi har en påskedug her i kirken. Desværre ligger den ikke i kirken i dag, det ville ellers have været vidunderligt, for den er så fin, men den er simpelthen for stor til vores midlertidige kirkerum her i 8 tallet, så det bliver for klampet at have den liggende.

Men vi har alligevel haft den liggende i år 2 gange, til et besøg vi havde af en 2.klasse fra Arenaskolen og til vores børnegudstjeneste Ulvetime.

En dug er det ikke sådan en, der ligger på bordet, spurgte en af konfirmanderne mig en gang. Og jo, det er det jo... Men vores påskedug ligger altså på gulvet, og jeg glæder mig vildt til den skal ligge i kirkerummet i den nye kirke, for der bliver der masser af plads til den.

Hele påsken er indeholdt i dugen, fra starten af påsken med palmesøndag, til påskemåltidet, hvor de 30 sølvpenge som Judas har fået for at forråde Jesus ligger på bordet sammen med brødkrummer og stænk af vin, over til tilfangetagelsen i Gethsemane have og alt det frygtelige, der følger. For så til sidst at slutte i et væld af påskeliljer, der symboliserer opstandelsen.

I starten af påsken ligger dugen vendt sådan, at man som kirkegænger bliver mødt af palmeblade, og faktisk også af en lille smule æsellort.

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 873, 127. årgang
April 2026
ISSN 0901-2214

For påsken indledes jo af palmesøndag, af Jesus, der indtog Jerusalem, sagtmødig siddende på et æsel... Og en masse mennesker viftede med palmeblade for at hylde ham, mens de glade råbte "Hosianna, Hosianna, Davids søn!"

Og ligesom påskedugen, så hænger hele påsken sammen i ét fintmasket net. Den er ligesom én lang fejende bevægelse.

Der var ingen påskedag uden alt det andet!

Der var ingen påskedag uden palmesøndag, der var ingen påskedag uden langfredag, hvor hård den end var. Langfredag, hvor de glade hyldestråb fra palmesøndag med et blev forvandlede til en rasende folkemasse, der råbte *Korsfæst ham! Korsfæst ham!*

Uden alt det, så var der ingen tidlig påskemorgen, hvor kvinderne kom til graven og fandt ud af, at Jesus var opstået! Ligesom vi er så velsignede at kunne se på vores alterbillede af Arne Haugen Sørensen.

Se hvordan farverne langsomt ændrer sig. Kvindernes farver er sorte som sorgen i deres hjerter, men langsomt siver påskemorgenrødens opstandelse sig ind i dem. De forandres...

Det er så vidunderligt det billede, for det viser, at fordi det skete, den påskemorgen, så ændredes alt! Alt det, der havde været, fik en ny betydning, en helt anden farve.

Nederlaget, pinslerne, ydmygelserne, det blev alt sammen vendt til sejr! Til et bevis på Guds kærlighed til os! Til et bevis på at mørket aldrig kan kvæle lyset, at lyset altid er stærkest! Også når det ikke umiddelbart ser sådan ud...

Hvad er det at møde den opstandne mester i live igen?

Det er jo det, vi gør her i dag påskesøndag. Vi møder Jesus i hans opstandelse. Faktisk er det det, vi gør hver eneste gang vi kommer i kirke, for det er på opstandelsens grund vi står som kristne. Både her i Kirken i Ørestad, og i alle kirker verden over, men også i vores liv udenfor!

Opstandelsen er ikke en søndags begivenhed, når vi går i kirke, den er med os hele tiden 24/7. Vi lever vores liv i lyset af opstandelsen, vi står på opstandelsens klippegrund!

Det er vigtigt at huske på. For det er så nemt at glemme midt i hverdagens trummerum. Hverdagen, der sluger os, og nogle gange opsluger os, så vi ikke kan se skoven for bare træer. Så vi ikke kan se den store sammenhæng. Så vi ikke kan se det forunderlige.

Så vi ikke kan høre det glædelige budskab som evangeliet er, og i øvrigt også betyder på græsk. Evangelium betyder Glædeligt budskab.

Vi glemmer at kigge opad mod himlen, himlen, der er så meget større end os. Vi glemmer at kigge udad og se de andre, vores medmennesker, der også kæmper og håber og mister overblikket, og farer vild i tilværelsen.

Vi glemmer, at vi er elskede! Vi er Guds børn! Gud gav sin søn for at bevise det!

Den kærlighed skal hjælpe os med at slå frygten af banen. Den frygt, der lever i os. Den frygt, der siger, at vi ikke kan, den frygt, der siger, at der ingen vej er ud af de forskellige mørke tunneller, vi forvilder os ind i.

Men vi kan godt! Der ER en vej ud! Mørket sejrer ikke, det gør livet! Påskemorgen sejrer!

Guds kærlighed skal indgyde os mod. Mod til at kæmpe for det, der er rigtigt. Mod til at kæmpe for andre. Mod til at give mørket i os selv kamp til strengen.

For håbet gror også i os! Guds lys er også i os, ligesom det breder sig i kvinderne på alterbilledet. Lyset fra påskemorgen, det er vores lys, håbets lys, livets lys.

Når I hver især har været til alters om lidt håber jeg I vil tænde et lys i vores lysglobe til ære for det.

Det er som en ånd gennem lukkede døre i kød og i blod,

der sender os, siger os, hvad vi skal gøre, og indgyder mod,

så den, der er bange for hån og for stening,

tør gøre i dag, hvad der evigt gir mening.

Glædelig velsignet opstandelse til os alle!

Amen.

Rikke Weissfeld, Ørestad Kirke.

Prædiken til påskedag d. 5. april 2026.

Salmevalg til DDS

1. salme 224, Stat op min sjæl i morgengry
2. salme 236, Påskeblomst hvad vil du her
3. salme 249, Hvad er det at møde den opstandne
4. salme 234 Som forårssolen morgenrød
5. nadversalme nr. 849, Igen berørt
6. salme 829, Opstandelsen er lige her

Redaktion

Benedicte Rostgaard Spies
Mail: benedictespies@gmail.com
Tlf.: 6126 1494

Søndagslæsning
Tilstræbes at udkomme hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov – Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk